

A la Regina dels
Jocs Florals
~~Faller Major de~~
Burriana.

El foc i el joc i com s'han unit?

La falla és foc;

la flor és joc.

Oh Magestat! S'encén la nit
pel foc d'amor ~~que dues~~ vostre pit!

Quell qui a penes ^{que dues}
~~com un sol instant~~ vos ha mirat
~~sota un moment~~
~~eternament~~

sobre el turment

de mire

ja pesa sempre en orbetat,

com per un llamp enlluernat.

Mes ^{com podrà} ~~qui trobarà~~ ^{que dues} la nit per dol
~~que dues~~ si es ella llum.

~~per quan que dona~~
^{Si ella li dà}

~~tan bell~~

~~que record com un corsol~~

que ~~parla amb el vent~~ el sol?

Viu i creus mes que

2

Dolors,

corona ~~la~~ gentil.
Doble esclat festa i ~~el~~ suïtad
~~carta~~ ~~que~~ ~~en~~ capell de ven;
~~la~~ dolça ven
~~mentre~~ ~~ven~~
proclama el reine juvenil
~~per~~ ~~magestat~~ del mes gentil
~~entre~~ ~~flamps~~
poder que ~~veus~~ l'amor d'Abiel.
~~poder~~ e amor encens son poc dubhil
Doble, per, frisia de la fe,
Tu d'amor i hor perque
~~sui~~ ~~flama~~ i flor;

doux poc del cor
~~la~~ torna ~~flama~~, que esdevé
~~quau~~ ~~la~~ perque la flor e's foc també.
Un foc simbòlic, bategant,
que sent l'embuc
d'amor porus
abraça i deixa sospirant
l'ausant qui vol servir amant.

I puj ~~Almen~~ ~~la~~ ~~Pòrtorosa~~ es un jardi
tan noble i bell
que estre com ell
no es pot trobar per cap confi,
i que us diré jo, pobre de mi?

o que us diré jo, si entre les flors
la que més val,
la més reial
són vos, Regine en nostres cors,
mostre cebdels d'humans tresors?
La meva ven mai no ha pogut
dir bellament
ells que sent
mon cor ferit i desvalgut
pel bes d'un somni esdevingut.
Vos, que teniu la blava mar
com un espill,
amb gest senzill
en ells bé us poden mirar
i ells us dirà el pirop més clar!
